

အမှတ် ၁၅၂၊ ဇေယျသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မေတ္တာစာပေ၊ မေတ္တာစာပေ

sarpaymahar@gmail.com
www.facebook.com/maharsarpaypublishing
www.maharsarpay.com

ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ်

ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်

စောင်ရေ

၅၀၀

မျက်နှာပိုးဒီဇိုင်း

ကိုလတ်

ထုတ်ဝေသူ

သိမ်သူစိုး (၀၁၂၈၅)

ပုံနှိပ်သူ

ဝင်းစိုင်းစိုင်း(နှင်းသင်းပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၄၄၁) ၀၉၂၅၀၅၁၃၆၃၆

စာစစ်

တင်မီခိုင်

စာအုပ်ချုပ်

ကိုတင်အေး Perfect (၀၉၅၁၈၀၄၈၁)

ဖြန့်ချိရေး

မဟာစာပေ

ပုန်း - ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၃ ၊ ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၄

တန်ဖိုး

၁၂၀၀၀ ကျပ်

ထင်ဇော်မှူးသင်

ထင်ဇော်မှူးသင် ၊ ထင်ဇော်မှူးသင်

ရန်ကုန်၊ မဟာစာပေ ၊ ၂၀၂၄

စာ ၃၆၇ ၊ ၂၀.၅ x ၁၂.၅ စင်တီ

(၁) သတိမမူ ဂုဏ်ပြု

သတိမမူ ဂူမမြင်

ထင်ဇော်မှူးသင် (မြန်မာပြန်)

HIDDEN IN PLAIN SIGHT

A Detective William Warwick Novel

J E F F R E Y A R C H E R

Book - 2

မ ဟာ စာ ပေ (စာ စဉ် - ၁၁၄)

အခန်း (၁)

ဧပြီ ၁၄ ၁၉၈၆

စားပွဲတွင် ဝိုင်းထိုင်ရင်း လက်ဆောင်ခြင်းကို လေးယောက်စလုံး
ငေးစိုက်ကြည့်နေကြသည်။ “ဘယ်သူ့အတွက် ပို့ထားတာလဲကွ” ရဲမှူးက
မေး၏။

“ဟက်ပီး ဘတ်ဒေး ကွန်မန်ဒါ ဟော့ဘီ” လက်ရေးလေဘယ်ကို
ဝီလျံ ဖတ်ပြသည်။

“ဒါဆို ဖောက်လိုက်တော့ကွာ ဒီစီဝေါရစ်”

ခုံတွင် နောက်မှီထိုင်ရင်း ဟော့က ပြောလိုက်သည်။ ဝီလျံက
သိုင်းချည်ထားသော သားရေကြိုးကိုဖြေကာ ကြိမ်ခြင်းတောင်းအဖုံးကို
အသာလှုပ်ဖွင့်လိုက်သည်။ “ကျုပ်တို့ကို တစ်ယောက်ယောက်က အသိ
အမှတ်ပြုတာပဲ ဖြစ်ရမယ်” ဟု ခြင်းတောင်းထိပ်ဆုံးနားရှိ စကော့စီစကီ
ပုလင်းကိုယူရင်း ဒီစီအိုင်လာမောင့်က ပြောသည်။ ဘလက်လေဘယ်ဆိုတော့
သူဝမ်းသာသွားသည်။ “ကျုပ်တို့ရဲ့အားနည်းချက်ကိုလည်း သိနေတယ်
နဲ့တူတယ်” မွန်တီခရစ်စတို ဆေးပြင်းလိပ် သေတ္တာကို ထုတ်ယူကာ
ရှေ့က စားပွဲပေါ်တင်ရင်း ကွန်မန်ဒါက ပြောလိုက်သည်။ “မင်းအလှည့်

ဒီစီရိုင်းခရော့” ကျူးဘန်းဆေးပြင်းလိပ်ကို သူ့လက်ချောင်းများကြားတွင် လှိမ့်နေရင်း ပြောလိုက်သည်။ ဂျက်ကီက ထုပ်ပိုးရာတွင် အခုအခံအဖြစ် ထည့်ထားသည်များကို ဖယ်ရှားရင်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှာနေသည်။ တွေ့ပါပြီ။ ဖွာဂရာတစ်ကျား။ သူမ၏ လစာနှင့် မိုးမြေပမာကွာနေသော ဇိမ်ခံနတ်သုဓာစားစရာ။

“ကဲ နောက်ဆုံး ဒီစီဝေါရစ် အလှည့်” ကွန်မန်ဒါက ပြောသည်။ ဝီလျံက ခြင်းကို မွေနှောက်ရှာရင်း အမ်ဘရီယာသံလွင်ဆီတစ်ပုလင်းကို သွားတွေ့သည်။ ဘက်ကြိုက်မှာ သူသိနေသည်။ ပြန်ထိုင်တော့မလို လုပ်နေတုန်းတွင် စာအိတ်ငယ်တစ်အိတ်ကို တွေ့သွားသည်။ ကွန်မန်ဒါ ဟော့ဘီ QPM ဟုလိပ်မူထားသည်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာဟုလည်း အမှတ် အသားပြုထားသည်။ သူ့အထက်အရာရှိကို ဝီလျံကမ်းပေးလိုက်သည်။

ဟော့ဘီက စာအိတ်ကို ဆွဲဖြုတ်ပြီး လက်ရေးဖြင့် ရေးထားသော ကတ်တစ်ခုကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာထားက ဘာမှမပြောင်းလဲ သွား။ လက်မှတ်မပါသည့်တိုင် ဘယ်သူ့ဆီကလဲဆိုတာ စကားအသွားအလာ ကိုကြည့်ရုံနှင့် သိနိုင်သည်။ “နောက်တစ်ခေါက် ဒီထက် ပိုကံကောင်းပါစေ” ထိုကတ်ကို အချင်းချင်း လက်ဆင့်ကမ်းသွားချိန်တွင် အပြုံးတွေက မျက် မှောင်ကုတ်စရာအဖြစ် ပြောင်းသွားသည်။ ခုနလေးကတင် ယူထားသော လက်ဆောင်များကို ခြင်းထဲချက်ချင်း ပြန်ထည့်ကြသည်။

“ပိုပြီးဆိုးတာက ဘာလဲသိလား” ကွန်မန်ဒါက မေးသည်။ “ဒီနေ့က ငါ့မွေးနေ့ပဲကွ”

“အဲဒီလောက်နဲ့ ဘယ်ဟုတ်သေးမှာလဲ” ဆိုပြီး ဝီလျံက တစ်ဖွဲ့လုံး အား ဖစ်မိုလင်က အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြခဲ့သည်။ ရူဘင်ပန်းချီကား “လက်ဝါးကပ်တိုင်မှလာသော ခရစ်တော်” ဖွင့်ပွဲ၌ မိုင်းဖောက်နာ ပြောခဲ့သည့်စကားကို ပြန်ဖောက်သည်ချလိုက်သည်။

“တကယ်လို့ ရူဘင်ပန်းချီကားသာ အတုဖြစ်ခဲ့ရင် ငါတို့တွေ ဖောက်နာကိုဖမ်းပြီး အိုးဘောလီကို တန်းပို့လိုက်လို့ရပြီ။ ဒါဆို တရားသူကြီး မစ္စတာနို့စ်က 'ဆိုင်းငံ့' ဆိုတဲ့စကားလုံးကို သူ့စီရင်ချက်ကနေ ဖယ်ရှား လိုက်ပြီး အဲဒီကောင်ကို ထောင်ထဲမှာ လေးနှစ်ချုပ်ထားလိုက်လိမ့်မယ်”

“ငါ့အဖို့ အဲဒီလိုလုပ်ရတာလောက် ကျေနပ်စရာကောင်းတာ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး” ဟော့ဘီက ပြောသည်။ “ဒါပေမဲ့ တကယ်လို့သာ ပန်းချီ

သတိမမူ ဂူမမြင်

ကားက အစစ်ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင် ဖောက်နာက ငါတို့ကို ထပ်ပြီး အရူးလုပ်နိုင် ရုံသာမကဘူး လူရှေ့သူရှေ့မှာကို အရူးဖြစ်မှာ”

ကွန်မန်ဒါ နောက်ထပ်မေးလိုက်သော မေးခွန်းကြောင့် ဝီလျံ အံ့အားသင့်သွားသည်။ “မင်းကောင်မလေးကို ရူဘင်ပန်းချီကားဟာ အတုဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ပြောလိုက်သေးလား”

“ဟင့်အင်း မပြောရသေးဘူးဆရာ။ ကျွန်တော်တို့ ဘာဆက်လုပ် မလဲဆိုတာ မဆုံးဖြတ်ရသေးခင် ဘက်ကို ဘာမှမပြောဖို့ စဉ်းစားထားပါ တယ်”

“ကောင်းတယ်၊ အဲဒီအတိုင်းပဲထား။ ငါတို့ဘာဆက်လုပ်သင့်သလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားဖို့ အချိန်ပိုရတာပေါ့။ ငါတို့တွေ ဖောက်နာကို ဖြိုချင်တယ် ဆိုရင် သူ စဉ်းစားသလို ငါတို့လိုက်ပြီး စဉ်းစားဖို့ လိုအပ်လိမ့်မယ်။ ကဲ အခုတော့ ဒီဟာကြီးကို ငါ့ရှေ့က ယူသွားကြတော့”

သူက လက်ဆောင်ခြင်းကြီးကို ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။ “လက်ဆောင်ရတဲ့စာရင်းထဲမှာ သွားသွင်းထားလိုက်။ အဲဒီလိုမလုပ်ခင် လက်ဗွေရာတွေကို စစ်ဆေးလိုက်ဦး။ ငါတို့လက်ဗွေရာကလွဲပြီး တခြား ဟာတွေပါလာမယ်လို့ သိပ်မမျှော်လင့်ထားပါဘူး။ ဟားရောဒ်ဆိုင်က အရောင်းစာရေးတွေရဲ့ လက်ဗွေတွေတော့ ပါချင်ပါဦးမှာပေါ့ကွာ”

ကြိမ်ခြင်းကိုယူပြီး တစ်ဖက်ခန်းကိုသွားကာ ရဲမှူး၏ အတွင်းရေးမှူး အိန်ဂျယ်လာအား လက်ဗွေရာစစ်ဆေးဖို့ ဒီခြင်းကို ဒီ ၇၀၅ ဆီပို့ပေးဖို့ ဝီလျံပြောခဲ့သည်။ သူမ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်သွားမှန်း သူ သတိထားမိ သည်။ “ငါက ခရစ်ဘယ်ရီဆော့ဘူးများ ရမလားမျှော်လင့်နေတာ” ဟု တီးတိုးရင်ဖွင့်ရှာသည်။ ခဏအကြာတွင် သူ့ဘော့စ်ရုံးခန်းအတွင်း သူပြန်ဝင် လာသည့်အခါ သူ့အဖွဲ့ဝင်တွေ အကုန်လုံး စားပွဲကို လက်ဝါးဖြင့် တဗုန်းဗုန်း ရိုက်နေသဖြင့် သူဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွားပြန်သည်။

“ထိုင်ပါဦး စုံထောက်တပ်ကြပ်ဝေါရစ်” ကွန်မန်ဒါက ပြောလိုက် သည်။

“ထူးထူးဆန်းဆန်းပါလား။ ကျွိုင်ရာဘွိုင်း ပါးစပ်တောင် မဟနိုင် တော့ဘူး” လာမောင့်က ပြောသည်။

“သိပ်ကြာမှာ မဟုတ်ပါဘူး” စိတ်မပူဖို့ ဂျက်ကီက ဝင်ပြောသည်။ အားလုံး ဝါးလုံးကွဲ ရယ်လိုက်မိကြသည်။

“သတင်းကောင်းကြားချင်လား၊ သတင်းဆိုးကြားချင်လား” သူတို့တွေအားလုံး ပြန်ငြိမ်သွားသည်နှင့် ကွန်မန်ဒါကမေးသည်။

“သတင်းကောင်း...” ဒီစီအိုင် လာမောင့်ကပြောသည်။ “စိန်မှောင်ခိုတွေအကြောင်း ကျုပ် အစီရင်ခံရင် ဆရာစိတ်ချမ်းသာမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ငါမှန်းကြည့်ပါဦးမယ်။ မင်းတို့လာတာ မြင်ပြီး သူတို့ အားလုံးထွက်ပြေးသွားကြတယ် ဆိုပါတော့”

“အဲဒီထက်ကို ဆိုးတယ်။ သူတို့တွေက ရောက်ကို ရောက်မလာတာ။ လူလည်းရောက်မလာ၊ စိန်တွေလည်း ရောက်မလာဘူး။ တစ်ညနေခင်းလုံး လက်နက်အပြည့် လူအင်အားနှစ်ဆယ်နဲ့ ပင်လယ်ပြင်ဘက်ကို ကျုပ် တမျှော်မျှော်နဲ့ ဖြစ်နေခဲ့ရတာလေ။ ဒီတော့ ဆရာရေ ကျုပ်အတွက်တော့ သတင်းကောင်းပဲ ပြောပါတော့”

“အားလုံးသိတဲ့အတိုင်း ဒီစီပေါရစ်ဟာ နျူကလီးယား ဆန့်ကျင်ရေးဆန္ဒပြတဲ့သူ တစ်ယောက်ကို ကန်ကျောက်လိုက်ပေမဲ့ တပ်ကြပ်စာမေးပွဲကို အောင်သွားတယ်”

“ကျွန်တော် အဲဒီလိုလုံးဝမလုပ်ပါဘူး” ကန်ကျောက်တယ်ဟု သူ့ဆရာက စွပ်စွဲလိုက်သည်ကို ဝီလျံကန့်ကွက်သည်။ “ကျွန်တော်က သူ့ကို ငြိမ်သက်ဖို့ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြောခဲ့တာပါ”

“စာမေးပွဲစစ်တဲ့သူက မင်းပြောတဲ့အတိုင်း ရှောရှောရှူရှူလက်ခံခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ မင်းရဲ့ဂုဏ်သတင်းကတော့ ကြီးပါပေ့ ကျွိုင်ရာဘွိုင်းရာ”

“ဒါဆို သတင်းဆိုးက ဘာများလဲ” ဝီလျံက မေးလိုက်သည်။

“တပ်ကြပ်ရာထူးတိုးနဲ့ မင်းက မူးယစ်ဌာနကို ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမယ်”

“တော်သေးတာပေါ့ ကျုပ်မဟုတ်လို့” လာမောင့်က သက်ပြင်းချလျက် ပြောသည်။

“ဒါပေမဲ့လို့...” ကွန်မန်ဒါက ဆက်ပြောသည်။ “အသင်းကောင်းတစ်ခုကို တစ်စီခွဲထုတ်မယ့်အစား တစ်သင်းလုံးပြောင်းတာ ပိုကောင်းမယ်လို့ ကော်မရှင်နာမင်းကြီးက အကြံပေးတယ်။ ဒီတော့ မင်းတို့လည်း သူနဲ့အတူ နောက်လတစ်ရက်နေ့ကစပြီး ထိပ်တန်းမူးယစ် ယူနစ်တစ်ခုမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရလိမ့်မယ်”

“ကျုပ် အလုပ်ထွက်တော့မယ်” လာမောင့်က ချက်ချင်းထရပ်ပြီး

သတ်မမှု ဂူမမြင်

ပြောင်ချော်ချော်ဖြင့် ကန့်ကွက်လေသည်။

“ဘရစ် ငါတော့ မထင်ပေါင်။ မင်း ပင်စင်မယူခင် တစ်နှစ်ခွဲပဲ ကျန်တော့တာနော်။ ပြီးတော့ အဲဒီယူနစ်ရဲ့ ဌာနမှူးအနေနဲ့ မင်းကို ဒုရဲမှူး ရာထူးတိုးပေးလိုက်တယ်”

ထိုကြေညာချက်ကြောင့် စားပွဲကို တဒုန်းဒုန်းထုသံများ ဒုတိယ အကြိမ် ပေါ်ထွက်လာပြန်သည်။

“အဲဒီယူနစ်က လက်ရှိမှူးယစ်အဖွဲ့တွေနဲ့ အတူတွဲလုပ်ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီအထူးယူနစ်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က တစ်ခုပဲရှိတယ်။ ခဏနေကျရင် အဲဒါဘာလဲဆိုတာ ငါပြောပြမယ်။ ဒါပေမဲ့ ပထမဆုံး မင်းတို့ကို ငါပြောချင်တာက အားဖြည့်တဲ့အနေနဲ့ စုံထောက်တပ်သား (ဒီစီ) အသစ်တစ်ယောက်ကို အဖွဲ့ထဲ ထပ်ခေါ်ထားတယ်။ အဲဒီလူက ငါတို့ ကျွင်ရာဘွိုင်းထက်တောင် ပြောင်မြောက်မယ့် သဘောရှိတယ်”

“အဲဒါမျိုး မြင်ချင်နေတာ” ဂျက်ကီက ပြောသည်။

“သိပ်ကြာကြာ မစောင့်ရတော့ဘူး။ ခဏလောက်နေရင် သူ ငါတို့ဆီလာလိမ့်မယ်။ သူ့စီမံကိန်း အပျံ့စား။ ကိန်းဘရစ်မှာ ဥပဒေတက်တယ်။ လှေလှော်အသင်းမှာ ဘလူး (Blue) ရတဲ့သူပေါ့”

“သူ နိုင်ကောနိုင်ခဲ့လား” ဝီလျံ စိတ်ဝင်တစားမေးလိုက်သည်။

“နှစ်နှစ်ဆက်တိုက်” ဟော့က ပြောသည်။

“ဒါဆို သူ ရေကြောင်းရဲတပ်ဖွဲ့ထဲ ဝင်သင့်တာ။ ကျွန်တော်မှတ်မိတာ မမှားဘူးဆိုရင် ပွတ်နီနဲ့ မော့ထ်လိတ်ကြားမှာ လှေပြိုင်ပွဲတွေ ရှိတာဆိုတော့ သူတစ်ခါတည်း ကင်းလှည့်ရင်း ဝင်ပြိုင်လို့ရတာပေါ့”

ထိုစကားကြောင့် နောက်ထပ် စားပွဲထုသံများ ကြားရပြန်သည်။

“ကုန်းပေါ်မှာလည်း သူက အထင်ကြီးစရာကောင်းတယ်ဆိုတာ မင်းတွေ့ရပါလိမ့်မယ်။”

အားပေးသံများ ငြိမ်ကျသွားသည်အထိ စောင့်ဆိုင်းပြီး ကွန်မန်ဒါက ပြောလိုက်သည်။ “သူက ခရော်လေမှာရှိတဲ့ ဒေသဆိုင်ရာ ရာဇဝတ်မှုယူနစ်မှာ သုံးနှစ်တာဝန်ကျပြီးသွားပြီ။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ကို တစ်ခုတော့ ငါအရင်ပြောပြထားရဦးမယ်”

ဟော့ စကားမဆုံးခင်မှာပင် တံခါးခေါက်သံ ခပ်ပြင်းပြင်းတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ “ဝင်လာခဲ့”

တံခါးပွင့်သွားပြီး အရပ်ရှည်ရှည် ရုပ်မြောင့်မြောင့်လူငယ် အခန်းထဲ ဝင်လာသည်။ ဒေသဆိုင်ရာ ရာဇဝတ်မှုယူနစ်ထဲကထက် ရဲဒရာမာ တီဗီစီးရီးထဲက ထွက်လာသည့် မင်းသားနှင့် ပိုတူနေသည်။

“ဂွတ် အက်ဖတာနွန်းပါ ဆရာ။ ဒီစီ ပေါလ် အဒါဂျာပါ။ ဆရာ့ဆီကို သတင်းပို့ဖို့ ညွှန်ကြားထားလို့ပါ”

“ထိုင်ဦး အဒါဂျာ...မင်းကို ဒီကအဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ ငါ မိတ်ဆက် ပေးမယ်”

အဒါဂျာက မပြုံးမရွှင်ဖြစ်နေသည့် ဒုရဲမှူးနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေ ချိန်တွင် ဝီလျံက လာမောင့်မျက်နှာကို အသေအချာကြည့်နေသည်။ မက်ထရိုရဲတပ်ဖွဲ့၏ ပေါ်လစီမှာ လူနည်းစု မျိုးနွယ်များထဲမှ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို စုဆောင်းနိုင်သမျှ စုဆောင်းဖို့ ဖြစ်သော်လည်း လက်ရှိအချိန်အထိ ထိုရည်မှန်းချက်မှာ စိန်မှောင်ခိုကူးသူများကို ဖမ်းဆီးရသည့်အမှုလိုပင် ရွှေ့ပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေးနေဆဲဖြစ်သည်။

ပေါလ်လိုလူမျိုးက ဘာဖြစ်လို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ထဲကို ဝင်လာသလဲဆိုတာ ဝီလျံ သိချင်စိတ်ပြင်းပြနေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဖွဲ့အတွင်း သူမြန်မြန် အထိုင်ကျသွားအောင် တတ်နိုင်သမျှ ကူညီဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ် ထားလေသည်။

“ဒီစီ အဒါဂျာ...အခုလုပ်နေတဲ့အစည်းအဝေးမျိုးကို တနင်္လာနေ့ မနက်တိုင်းမှာလုပ်တယ်။ ငါတို့လိုက်နေတဲ့ အဓိကအမှုအခင်းတွေ အကုန်လုံး ကို ဘယ်အနေအထားရောက်နေပြီလဲဆိုတာ ဆွေးနွေးကြတာပေါ့”

“ဒါမှမဟုတ် ဘယ်အနေအထား မရောက်သေးဘူးလဲ ဆိုပြီး တော့ပေါ့” လာမောင့်က ဝင်ပြောသည်။

“ကဲ ရှေ့ဆက်ရအောင်” ကြားဖြတ်ဝင်ပြောတာကို လျစ်လျူရှုထား ရင်း ဟော့က ပြောလိုက်သည်။ “ဖောက်နာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာသတင်းကြား သေးလဲ”

“သူ့မိန်းမ ခရစ်စတီးနားက ကျွန်တော့်ကို ထပ်ပြီး ဆက်သွယ်လာ တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့” ဝီလျံ အစီရင်ခံသည်။

“တကယ်ဆက်သွယ်လာတာလား။ ဘာကြောင့်တွေ့ချင်တာလို့ ထင်လဲ”

“မသိဘူးဆရာ၊ သူ ဘာလိုချင်လဲဆိုတာမသိဘူး။ သူ့ယောက်ျားကို သံတိုင်နောက်ထဲ ရောက်စေချင်တဲ့နေရာမှာတော့ သူ့ဆန္ဒက ကျွန်တော်တို့

သတိမမူ ဂူမမြင်

ထက် လျော့မယ်မထင်ဘူး။ ရစ်ဖိုဟိုတယ်မှာ လက်ဖက်ရည်သောက်ဖို့ ချိန်းတာ ဟိုတယ်က ရေခဲမုန့်အသစ်ကို စမ်းစားကြည့်ဖို့ မဟုတ်တာတော့ သေချာတယ်”

“မစွပ်ဖောက်နာက သူ့ယောက်ျားရဲ့တခြားရာဇဝတ်မှုတွေကို သိထားတာလဲဖြစ်မယ်။ ကျုပ်တို့အတွက် နောင်မှာ အသုံးကျလာနိုင် တာမျိုးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီမိန်းမကို ကျုပ်တော့ တစ်စက်ကလေးတောင် မယုံဘူး” လာမောင့်က ပြောသည်။

“ငါလဲ မယုံပါဘူး” ဟော့ဘီက ပြောသည်။ “ဒါပေမဲ့ ဖောက်နာနဲ့ သူ့မိန်းမ နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ကို ရွေးရမယ်ဆိုရင် သူ့မိန်းမကမှ နည်းနည်းတော်ဦးမယ်။ နည်းနည်းလေးပေါ့”

“အဲဒီလိုဖိတ်ထားတာကို ကျွန်တော် ငြင်းလိုက်ရမလား”

“ငြင်းစရာ မလိုဘူး” လာမောင့်က ပြောသည်။ “ဖောက်နာကို သံတိုင်နောက်ပို့ချင်ရင် ဒီထက်ပိုကောင်းတဲ့အခွင့်အရေးရှိမှာ မဟုတ်တော့ ဘူး။ ပြီးတော့ မေ့ထားနဲ့ဦး။ ဘယ်လောက်ပဲ သေးငယ်တဲ့အမှုဖြစ်ပစေ တရားသူကြီးရဲ့ ဆိုင်းငံ့ပြစ်ဒဏ်ကြောင့် သူဟာ သံတိုင်နောက်ကို အနည်းဆုံး လေးနှစ် ရောက်သွားမှာပဲ”

“ဟုတ်သားပဲ” ဟော့က ပြောသည်။ “ဒါပေမဲ့ ဒီအက်စ် ဝေါရစ်... ငါတို့က သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေသလိုမျိုး ဖောက်နာကလည်း ငါတို့ကို စောင့်ကြည့်နေမယ်ဆိုတာ စိတ်ထဲထည့်ထား။ ပြီးတော့ ကွာရှင်းတာမပြီး သေးသရွေ့ သူ့မိန်းမကို အလွတ်စုံထောက်တစ်ယောက် လွှတ်ပြီး တောက် လျှောက်ကပ်ခိုင်းထားလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ရစ်ဖိုမှာ လက်ဖက်ရည်သောက် တာက လက်ခံနိုင်တယ်၊ ညစာကတော့ မရဘူး။ ငါပြောတာ ရှင်းတယ်နော်”

“ဘွင်းဘွင်းကြီးကို ရှင်းပါတယ် ဆရာ...ဘက်ကလည်း ဆရာနဲ့ သဘောတူမယ်ဆိုတာ အသေအချာပါပဲ”

“ပြီးတော့ မစွပ်ဖောက်နာရဲ့ သတိလက်လွှတ်ပြောမိသွားတယ်ဆို တဲ့ဟာတွေက အမြဲတမ်း ကြိုတင်ကြံစည်ထားတဲ့ဟာတွေပဲဆိုတာလည်း သတိရှိပါ။ သူပြောလိုက်တာတွေကို မင်းက လုံးစေ့ပတ်စေ့ ပြန်အစီရင်ခံမယ် ဆိုတာ သူက သိနေတယ်”

“သူ့ကားသမားက သူ့ကို အီတန်စက္ကယားက သူ့တိုက်ခန်း အရောက်ပြန်မပို့ခင် မင်းက ဒီမှာ သတင်းပို့ပြီး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေမှာလေ”

လာမောင့်က ထပ်ဖြည့်ပြောသည်။

“ကောင်းပြီ...အခု လက်ရှိကိစ္စတွေကို ဆွေးနွေးရအောင်။ မင်းတို့တွေ တာဝန်အသစ်ကို မထမ်းဆောင်ခင် အနုပညာနဲ့ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းဌာနကို လက်ခံမယ့်အဖွဲ့ကို မင်းတို့ လက်ပြောင်းလက်လွှဲလုပ်ရမယ့် အမှုတွေရှိတယ်။ အဲဒါတွေ အရင်ပြီးအောင်လုပ်ပါ”

“ဒီစီ အဒါဂျာ ဝင်မလာခင်တုန်းက ဆရာ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောနေတဲ့ စကားစပြတ်သွားတယ်။ ဒီအဖွဲ့သစ်က ရှိရင်းစွဲ မူးယစ်အဖွဲ့တွေနဲ့ ဘယ်လိုကွာခြားလဲဆိုတာလေ”

“လက်ရှိတော့ မင်းတို့ကို ငါ များများစားစား ပြောမပြနိုင်သေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့မှာ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုပဲရှိတယ်။ လမ်းမှာ ဆေးခြောက်သုံးမယ့်သူတွေကို ရောင်းနေတဲ့ လက်လီသမားတွေကို ဖမ်းဖို့မဟုတ်ဘူး”။ အားလုံး လန်းလန်းဆန်းဆန်းဖြစ်လာသည်။

“ကော်မရှင်နာမင်းကြီးက နာမည်နဲ့ ဘယ်နေရာမှာ ရှိမှန်းတောင် သေချာမသိသေးတဲ့ လူအကြောင်းကို စုံစမ်းစေချင်တယ်။ ဂရိတ်တားလန်ဒန် ဧရိယာမှာ မြစ်တောင်ဘက်ခြမ်းက သူ့ခွင်ဆိုတာလောက်ပဲ ငါတို့သိထားတယ်။ သူဘာလုပ်သလဲဆိုတာတော့ ငါတို့သိတာပေါ့”။ ဟော့က ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်ဆိုသည့် ဖိုင်တစ်ခုကို ဖွင့်လိုက်သည်။

အခန်း (၂)

“မင်း တပ်ကြပ်စာမေးပွဲ အောင်သွားပြီလား” အဖေက မေးသည်။

“ဒါမှမဟုတ် တစ်သက်လုံး တပ်သားဘဝနဲ့ပဲ အရိုးထုတ်သွားရ တော့မှာလား”

သက်သေစင်ထဲကနေ ကျော်ကြားထင်ရှားလှသော ကျူစီကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မည့်အလား ဝီလျံမျက်နှာထားက ခန့်မှန်းရခက်နေသည်။

“တစ်နေ့ကျရင် အဖေသားက ကော်မရှင်နာမင်းကြီး ဖြစ်လာမှာ” ဘက်က ယောက္ခမလောင်းကို ပြုံးပြရင်းပြောလိုက်သည်။ “စာမေးပွဲ အဖြေကို စောင့်နေတုန်းပါပဲ” ဝီလျံက သက်ပြင်းလေးတွဲစွာချကာ အဖြေပေး ရင်း သူ့ကောင်မလေးကို မျက်လုံးတစ်ဖက်မှိတ်ပြလိုက်သည်။

“အမေ့သားလေးက ထူးထူးချွန်ချွန်အောင်မှာ သေချာပါတယ် ကွယ်။ ဒါပေမဲ့ နင့်အဖေသာ အဲဒီစာမေးပွဲ ဝင်ဖြေရင်တော့ ငါ သိပ်မသေချာ လှဘူးရယ်”

“ဒါကိုတော့ သမီးတို့အားလုံး သဘောတူနိုင်တယ်” သူ့အစ်မကပါ ဝင်ပြောသည်။

“အဲဒါကို ထောက်ခံမယ့် သက်သေရှိသလား၊ မရှိရင် ဒါဟာ

တစ်ဖက်သတ်စီရင်ချက်ပဲ”

ဆာဂျူလီယန်က ထိုင်နေရာကနေထပြီး အခန်းတစ်ပတ်ပတ်ရင်း ပြောသည်။ “ပြောစမ်းပါဦး အဲဒီစာမေးပွဲက ဘယ်လိုပုံစံမျိုးလဲ” သူက ဂျက်ကက်အကျီလည်ခွံကွေးကို တင်းတင်းဆုပ်ရင်း ချီတုံချတုံဖြစ်နေသော သက်သေကို မေးခွန်းထုတ်သလို မေးလိုက်သည်။

“သုံးပိုင်းပါတယ်” ဝီလျံကဖြေသည်။ “ပထမတစ်ခုက ကာယ... ငါးမိုင်ကို မိနစ်လေးဆယ်အတွင်း ပြည့်အောင် ပြေးရတယ်”

“ဒါကတော့ သေချာပေါက်ပဲ” အခန်းကိုပတ်နေရင်း ဆာဂျူလီယန်က သူ မအောင်နိုင်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။

“နောက်တစ်ခုက ရန်ပြုလာတာကို ခုခံကာကွယ်ရတာ”

“ဒါလဲ မျှော်လင့်ချက်မရှိလှရယ်ဘူး။ လက်နဲ့မဟုတ်ဘဲ ပါးစပ်နဲ့ တိုက်ရတာဆိုရင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့လေ”

“နောက်ဆုံးတစ်ခုက ယူနီဖောင်းဝတ်ထားပြီး ရေကူးကန်သုံးကန်စာ အလျားကူးရတာ။ နံပါတ်တုတ်ကိုလည်း ကိုင်ထားရသေးတယ်”

“စဉ်းစားလိုက်တာနဲ့တင် အားကုန်တယ်” ဂရေစ်က ပြောလိုက်သည်။

“နင်တို့အဖေက အဲဒီသုံးခုစလုံး တစ်ခုမှ အောင်မှာမဟုတ်ဘူး...သူသာဆိုရင် ကင်းလှည့်နေရတဲ့ ရဲတပ်သားပဲ ဖြစ်နေတော့မှာပဲ”

“ဒါနဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ကြီးက ဖြစ်ပျက်လာတဲ့အခြေအနေအပေါ်မှာ တုံ့ပြန်နိုင်တဲ့အစွမ်းနဲ့ပတ်သက် ပြီးကော စိတ်ဝင်စားရဲ့လား” ဆာဂျူလီယန်က သူတို့ရှေ့တွင် မတ်မတ်ရပ်ရင်း မေးလိုက်သည်။ “ဒါမှမဟုတ် ဘယ်သူက ကိုယ်ကာယအကြံ့ခိုင်ဆုံးဆိုတာပဲ စိတ်ဝင်စားတာလားကွ”

တကယ်တော့ ကာယစမ်းသပ်မှုတစ်ခုမှ မရှိဘူးဆိုတာ ဝီလျံဝန်မခံခဲ့ချေ။ ထိုအစား သူ့အဖေကို ဆက်ပြီးကလိဖို၊ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

“အဲဒီလက်တွေ့စမ်းသပ်မှုတွေပြီးတော့ အဖေရယ်... နောက်လာမယ့်စမ်းသပ်မှုတွေမှာ အဖေပိုပြီးများ အဆင်ပြေမလား စိတ်ဝင်စားစရာပဲ”

“လုပ်လိုက်စမ်းပါ...ငါ အဆင်သင့်ပဲ” ပြောရင်း ဆာ ဂျူလီယန် အခန်းတစ်ပတ် လျှောက်ပြန်သည်။

“မှုခင်းဖြစ်တဲ့နေရာသုံးခုကို သွားရတယ်။ စာမေးပွဲစစ်တဲ့သူတွေက မတူညီတဲ့အခြေအနေတွေမှာ ကိုယ် ဘယ်လိုတုံ့ပြန်သလဲဆိုတာကို

သတိမမူ ဂူမမြင်

ကြည့်တယ်။ ပထမဆုံးနေရာမှာ ကျွန်တော်က အတော်လေးအဆင်ပြေတယ်။ အသေးစားယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ခဲ့တဲ့ ယာဉ်မောင်းကို အယ်ကိုဟောပမာဏ တိုင်းရတာ။ အဖြေက အနီမဟုတ်ဘဲ ပယင်းရောင်ဖြစ်နေတယ်။ သဘောက သူ လတ်တလောလေးကမှ အရက်သောက်လာတယ်။ သတိမှတ်ပမာဏ မကျော်ဘူးပေါ့”

“နင် သူ့ကို ဖမ်းလိုက်လား” ဂရေစ်က မေးသည်။

“ဟင့်အင်း...သူ့ကို သတိပေးပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲကွ” ဆာဂျူလီယန်က မေးခွန်းထုတ်သည်။

“သူက ကန်သတ်ပမာဏမကျော်ဘူး။ ပြီးတော့ အရင်ပြစ်မှုဟောင်း လဲမရှိဘူး။ သူ့အလုပ်က ယာဉ်မောင်းဆိုတော့ တကယ်လို့ ဖမ်းလိုက်ရင် သူ အလုပ်ပြုတ်သွားလိမ့်မယ်”

“မင်းတို့က ပျော့တိပျော့ညံ့နဲ့ကွာ” ဆာဂျူလီယန်က ပြောလိုက်သည်။ “နောက်ကော...”

“ဓားပြတိုက်ခံရတဲ့ ရတနာဆိုင်တစ်ခုကို ကျွန်တော်သွားရတာ။ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်က အော်ဟစ်နေတယ်။ မန်နေဂျာက တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေတယ်။ နှစ်ယောက်စလုံးကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်အောင် အရင်လုပ်ရတယ်။ ပြီးတော့ အင်အားဖြည့်တပ်ကူခေါ်တယ်။ ပြီးတာနဲ့ အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေရာကို ပိတ်ဆို့၊ အားဖြည့်မယ့်သူတွေ ရောက်လာတဲ့အထိ စောင့်နေလိုက်တယ်”

“ခုချိန်ထိတော့ မင်း ပန်းပန်လျက်ပဲလို့ထင်တယ်” သူ့အမေက ပြောသည်။

“ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလိုပဲ ထင်ခဲ့တာလေ။ နောက်ဆုံးတစ်ခုက အဏုမြူလက်နက်တွေ ဖျက်သိမ်းဖို့ ချီတက်ဆန္ဒပြတဲ့သူတွေကို စောင့်ကြည့်နေရတဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ငယ်တစ်ဖွဲ့ကို ကျွန်တော်က ဦးဆောင်ရတယ်။ အဲဒီမှာ ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်ကုန်တော့တာပဲ”

“ဘာဖြစ်တာတုံး” သူ့အစ်မက မေးသည်။

“ဆန္ဒပြတဲ့သူတွေထဲက တစ်ယောက်က ငါ့အဖွဲ့ထဲက တစ်ယောက်ကို ဖက်ဆစ်ခွေးသားလို့ ခေါ်လိုက်တဲ့အခါ ငါ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် မတုံ့ပြန်လိုက်မိဘူးလို့ ထင်တာပဲ”

“သူတို့တွေ ငါ့ကိုဆို ဘယ်လိုများ ခေါ်မလဲ မသိဘူးနော်”

ဆာဂျူလီယန်က ပြောသည်။

“ရှင်ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မလဲဆိုတာလည်း မသိနိုင်ပါဘူး” မာဂျော်ရီက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

ဘက်ကလွဲ၍ လူတိုင်းရယ်ကြလေသည်။ ဘက်က ဝီလျံ ဘယ်လို တုံ့ပြန်မလဲဆိုတာ သိချင်နေသည်။ “သူ့ဘောင်းဘီခွကြားထဲ ကျွန်တော် ကျိုးပြီးကန်ထည့်လိုက်တယ်”

“နင် ဘာလုပ်တာ...” သူ့အမေက အထိတ်တလန့်ဖြင့် မေး သည်။

“မဟုတ်ပါဘူး...တကယ်တော့ ကျွန်တော်က လက်ကိုင်တုတ်ကို ဆွဲထုတ်ရုံလေးပဲ ထုတ်ရသေးတာ။ ဒါပေမဲ့ စခန်းကို ပြန်ရောက်တော့ သူက ပြောချင်တာ ပြောတော့တာလေ။ ကျွန်တော့် အစီရင်ခံစာထဲမှာလဲ ဘယ်လိုဖြစ်ပျက်ခဲ့လဲဆိုတာ ဖော်ပြဖို့ ကျန်ခဲ့တော့ ပိုဆိုးသွားတာပေါ့”

“ငါလည်း ဒီထက်အများကြီးကောင်းအောင် လုပ်နိုင်မယ်မထင်ပါ ဘူး” ဆာဂျူလီယန်က သူ့ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချ လိုက်လေသည်။

“အဖေ လုပ်စမ်းပါ” ဝီလျံက သူ့ကို ကော်ဖီတစ်ခွက်ကမ်းပေးရင်း ပြောလိုက်သည်။ “အရက်မူးနေတဲ့ ကားသမားကို အချုပ်ထဲထည့်ခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ ဆိုင်မန်နေဂျာနဲ့သူ့လက်ထောက်ကို အဲဒီလောက်ပျော့ညံ့မနေနဲ့လို့ ပြောခဲ့တယ်လေ။ ဆန္ဒပြတဲ့လူရဲ့ ခွကြားကို နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ကန်ခဲ့ဦး မှာ အမှန်ပဲမဟုတ်လား...”

“မင်းပြောတော့ စာမေးပွဲက အပိုင်းသုံးပိုင်းဆို...” ဟန်ကိုယ့်ဖို့ လုပ်ကာ စကားလမ်းကြောင်း လွှဲလိုက်သည်။

“တတိယအပိုင်းက ရေးဖြေ”

“ဒါဆိုရင်တော့ ငါ မျှော်လင့်ချက် ရှိသေးတယ်”

“မိနစ်ကိုးဆယ်အတွင်း မေးခွန်းခြောက်ဆယ်ဖြေရတယ်” ဝီလျံ ကော်ဖီတစ်ခွက်သောက်ပြီး ကျောဆန့်သည်။ ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။ “တကယ် လို့ အိမ်နီးချင်းရဲ့ဥယျာဉ်ထဲမှာ အလေ့ကျပေါက်နေတဲ့ ဒက်ဖဒေး (ရေနတ် သမီးပန်း) ကို ယောက်ျားဖြစ်သူက ခူးပြီး သူ့မိန်းမကို ပေးခဲ့တယ်ဆိုရင် သူတို့တွေ ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်သလား”

“ကျူးလွန်တယ်လို့ ပြောရမယ်” ဆာဂျူလီယန်က ပြောသည်။

သတ်မမှု ဂူမမြင်

“ယောက်ျားဖြစ်သူက ခိုးမှု မြောက်တယ်။ နေပါဦး...အိမ်နီးချင်းဥယျာဉ်ကနေ သူ ယူလာတယ်ဆိုတာ သူ့မိန်းမသိသလား”

“သိတယ်”

“ဒါဆိုရင် မိန်းမလည်း ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံတဲ့ရာဇဝတ်မှု မြောက်တယ်။ အင်မတန် ရှိုးရှင်းတဲ့အမှုပဲ...”

“မိုင်လော့ဒ် ကျွန်မကတော့ သဘောမတူနိုင်ဘူး” ဂရေစ်ထိုင်နေရာကနေ ထလာပြီး ပြောလိုက်သည်။

ဒီနေရာမှာ “အလေ့ကျ” ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ပန်းတွေဟာ အလေ့ကျပေါက်နေတဲ့ဟာ၊ အိမ်နီးနားချင်းစိုက်ထားတာမဟုတ်ဘူးလို့ သိထားခဲ့ရင် ကျွန်မရဲ့အမှုသည်ဟာ အဲဒီပန်းတွေကို ရူးယူပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်”

“ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလိုပဲ ဖြေခဲ့တယ်” ဝီလျံက ပြောသည်။

“ဒီမေးခွန်းအတွက် ဂရေစ်နဲ့ ကျွန်တော် မှန်တယ်လို့ အဖြေထွက်လာပါတယ်...”

“နောက်တစ်ခု...နောက်တစ်ခု...” ဆာဂျူလီယန်က မရှိသည့် သူ့ဝတ်ရုံကြီးကို ဆွဲဆန့်နေမိသေးသည်။

“ကလေးငယ်တစ်ယောက်ဟာ ရာဇဝတ်မှုမြောက်တဲ့လုပ်ဆောင်မှုတစ်ခုအတွက် ဘယ်အသက်အရွယ်မှာ တာဝန်ရှိမလဲ။ ၁၈... ၁၀ ...၁၄ ...၁၇”

“တစ်ဆယ်” သူ့အဖေ မဖြေနိုင်ခင် ဂရေစ်က ဝင်ဖြေလိုက်သည်။

“မှန်ပြန်တယ်” ဝီလျံက ပြောသည်။

“ဆိုးသွမ်းလူငယ်တွေကို များများစားစား မခုခံပေးခဲ့ဖူးဘူးတာ ဝန်ခံရမယ်”

“သူတို့က အဖေရဲ့ တနင့်တပိုးအကျိုးဆောင်ခကို တတ်မှ မတတ်နိုင်တာကိုး” ဂရေစ်က ပြောသည်။

“ဂရေစ်ကော ဆိုးသွမ်းလူငယ်တွေကို ခုခံပေးဖူးလို့လား” ဆာဂျူလီယန် ပြန်လှန်မေးခွန်းမစတင်နိုင်ခင် သူ့အမေက အရင်မေးလိုက်သည်။

“အင်း...ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်တုန်းကပဲ ဘယ်ဟမ်က အလစ်သုတ်မှုနဲ့ စွပ်စွဲခံရတဲ့ ၁၁ နှစ်ရွယ်ကလေးကို သမီး အကျိုးဆောင်ခဲ့ရသေးတယ်”

“နွမ်းပါးတဲ့ နောက်ခံဇာတ်ကြောင်းရယ်၊ သူ့အဖေက သူ့ကို အမြဲတမ်း ရိုက်ပုတ်နေတယ်ဆိုတဲ့ အချက်တွေနဲ့ပဲ အဲဒီကောင်ကို လွတ်သွားအောင် လုပ်ပေးနိုင်မှာ အသေအချာပဲ မဟုတ်လား”

“ကောင်မလေး...” ဂရေစ်က ပြောလိုက်သည်။ အဲဒီကောင်မလေးကို မွေးပြီး သိပ်မကြာခင်မှာပဲ အဖေက သူတို့မိသားစုကို စွန့်သွားတယ်။ ကလေးသုံးယောက်ကို ကြီးပြင်းအောင် ထိန်းကျောင်းနေရင်း ကလေးအမေက မဖြစ်မနေ အလုပ်နှစ်ခုလုပ်ရတဲ့ ဘဝရောက်ခဲ့တာပဲ”

“တရားရုံးကိုတောင် ဘယ်လိုမှ ရောက်မလာသင့်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စပဲ” အမေဖြစ်သူက စာနာစွာဖြင့် ပြောသည်။

“အမေပြောတာ သဘောတူတယ်။ သူ့ရပ်ကွက်ထဲက စူပါမားကက်ကနေ အကောင်းဆုံး အသားတုံးတွေကို ခိုးယူနေတုန်း မမိခဲ့ရင် သူ ရုံးရောက်လာမှာမဟုတ်ဘူး။ သူက စူပါမားကက်ကနေ အသားတွေ ခိုးပြီး အလှူမိနီယံအုပ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းသယ်တဲ့အိတ်ထဲထည့်၊ စတိုးဆိုင်ရဲ့ လုံခြုံရေး စက်တွေကိုဖြတ်ရင် မသိအောင်လေ။ ပြီးတော့ ဆိုင်က ထွက်...ကိုက်တစ်ရာလောက် လျှောက်လာပြီး အဲဒီက သူ့ခိုးလက်ခံ အသားဆိုင်မှာ သွားရောင်းတာလေ”

“တရားရုံးက ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်လိုက်လဲ” မာဂျောရီက မေးသည်။

“အသားဆိုင်က လူကို အကြီးအကျယ် ဒဏ်တပ်လိုက်တယ်။ ကလေးကိုတော့ ကောင်းကောင်းဂရုစိုက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့...သူ့မှာ ချစ်တတ်တဲ့လူလတ်တန်းစား မိဘနှစ်ပါးရဲ့ ဂရုစိုက်ပျိုးထောင်ခြင်းကို ခံခဲ့ရတဲ့ အခွင့်အရေးမျိုး မရခဲ့ဘူးလေ။ အိမ်ရှေ့တံခါးကနေ တစ်မိုင်ပတ်လည်ထက် ကျော်ပြီး ဘယ်မှမရောက်ဖူးဘူး။ သူ့မွေးတဲ့မြို့ကြီးမှာ မြစ်တစ်ခု ဖြတ်စီးနေတယ်ဆိုတာတောင် သူမသိဘူးလေ”

“မိုင်လော့ဒ်...ကလေးတွေကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နဲ့ ဘဝစဉ်အောင် ကြိုးစားခဲ့တဲ့ကျုပ်ကို အပြစ်ရှိတယ်လို့ သတ်မှတ်သင့်ပါသလား...”

ဆာဂျူလီယန်က ပြောလိုက်ပြီးမှ “စာမေးပွဲစစ်တဲ့သူတွေ ငါ့ကို မောင်းမထုတ်ခင် နောက်ထပ် တစ်ခေါက် အခွင့်အရေးရဦးမလား”

“သူ့ကို တယောတစ်လက်သာ ပေးလိုက်ပါတော့...” မာဂျောရီက ပြောသည်။

“ဘီယာဆိုင်ထဲမှာ တချို့ဖောက်သည်တွေက ဆေးခြောက်

သတိမမူ ဂူမမြင်

ရှုနေကြတယ်ဆိုတာ ဆိုင်ရှင်က သတိထားမိနေတယ်။ ဒီတော့ သူက ပြစ်မှုတစ်ခုခု ကျူးလွန်နေသလား” ဝီလျံက မေးသည်။

“သေချာတာပေါ့...ထိန်းချုပ်ဆေးဝါးကို သူ့ပိုင်နက်ထဲမှာ သုံးစွဲခွင့်ပြုထားတာကိုး”

“တကယ်လို့ ဆေးခြောက်ရှူနေတဲ့ သူ့ဖောက်သည်က သူငယ်ချင်း ကို ကမ်းပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီသူငယ်ချင်းက တစ်ရှိက်ဖွာလိုက်တယ်။ သူကော အပြစ်ရှိသလား”

“ရှိတာပေါ့။ ထိန်းချုပ်ဆေးဝါးကို ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ဖြန့်ဝေမှု နှစ်မှုစလုံးနဲ့ အပြစ်ရှိတယ်” “

“ဒါတော့ နည်းနည်းလွန်သွားပြီ” ဂရေစ်က မြည်တမ်းလိုက်သည်။

“ဂရေစ်ပြောတာ သဘောတူတယ်” ဝီလျံကပြောသည်။ သေးသေးမွှားမွှား ပြစ်မှုတိုင်းကိုလိုက်ဖို့ ရဲတပ်ဖွဲ့မှာ အင်အားမရှိဘူးလေ”

“ဒါ သေးသေးမွှားမွှား မဟုတ်ဘူးနော်” ဆာ ဂျူလီယန်က ပြောသည်။ “အဲဒါ ဧရာမ ကုန်းဆင်းရဲ့ အစပဲ”

“တကယ်လို့ ပိုင်ရှင်၊ ဒါမှမဟုတ် ဖောက်သည်က အဲဒီလိုလုပ်တာဟာ ရာဇဝတ်မှုလို့မသိရင်ကော” ဘက်က မေးလိုက်သည်။

“ဥပဒေကို မသိလို့ဆိုပြီး အကြောင်းပြချက်ပေးလို့မရဘူးကွ” ဆာဂျူလီယန် ပြောသည်။ “အဲဒီလိုကြေးသာဆိုရင် လူတွေကို စိတ်ကြိုက် သတ်ပြီးခါမှ အိုး...ဒါဟာ ရာဇဝတ်မှုမှန်း မသိလို့ပါလို့ ပြောကုန်ကြတော့ မှာပေါ့ဟ”

“ဟုတ်ပါရှင်... မဟုတ်ရင် ဟိုးပဝေသဏီကတည်းက ကျုပ်ယောက်ျားကို သတ်ပြီး မသိလို့ပါရှင်ဆိုပြီး ဝန်ချတောင်းပန်မိမှာပဲ” မာဂျော်ရီကပြောသည်။ “ဒါပေမဲ့ မတော်တဆ တရားရုံးမှာ အမှုရင်ဆိုင်ရရင် ကျုပ်ကို ခုခံကာကွယ်ပေးမယ့် ရှင်ကြီးကို လိုအပ်နေမယ်ဆိုတာ အပ်ကျမပ်ကျ သိနေတော့ ဘယ်လုပ်ရက်ပါ့မလဲရှင်” အခန်းထဲရှိလူတိုင်း တဝါးဝါး ရယ်မောမိကြလေသည်။

“ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် အမေ အဲဒီလိုသာလုပ်ခဲ့ရင် ရှေ့နေကောင်စီက လူတစ်ဝက်က အမေ့ကို ခုခံကာကွယ်ပေးဖို့ ဆန္ဒရှိကြပါလိမ့်မယ်။ ကျန်တဲ့တစ်ဝက်က တရားခံဘက်က သက်သေထွက်ပေးဖို့ လိုလိုလားလား ရှိကြပါလိမ့်မယ်” ဂရေစ်က အားပေးလိုက်သည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...” ဆာဂျူလီယန် မျက်ခုံးထက်ကို လက်ဖြင့်သပ်လိုက်ရင်း “ဒီတစ်ခေါက်တော့ ငါမှန်တယ် မဟုတ်လား” ပြောလိုက်သည်။

“မှန်တယ် အဖေ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့အသက်ရှင်တုန်းမှာ ဆေးခြောက်ကို တရားဝင်သုံးခွင့်ရလာမယ်ဆိုရင် မအံ့သြလေနဲ့。”

“ငါ့သက်တမ်းအတွင်းမှာတော့ မဖြစ်လောက်ပါဘူး။ မျှော်လင့်မိတာပေါ့လေ...” ဆာဂျူလီယန်က ခံစားချက်အပြည့်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“မင်းအဖေက ဒီစာမေးပွဲကို စိတ်ပျက်ဖို့ကောင်းအောင် ကျရှုံးသွားပေမဲ့ သားကတော့ အောင်လိမ့်မယ်လို့ အမေထင်နေတယ်”

“ဆန္ဒပြတဲ့လူကို ခွကြားကန်ခဲ့တာတောင်မှပေါ့လေ” ဆာဂျူလီယန်က ပြောလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း...” ဝီလျံက ဖြေသည်။

“ဟင့်အင်းဆိုတာ စာမေးပွဲမအောင်တာလား၊ ဆန္ဒပြတဲ့လူရဲ့ခွကြားကို မကန်ခဲ့တာလား” သူ့အဖေက အတင်းမေးခွန်းထုတ်သည်။ အားလုံးဝါးခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

“ရှင်မှန်တယ် မာဂျော်ရီ” ဘက်က သူ့သတို့သားလောင်းကို ဝင်ရောက်ကယ်တင်လိုက်သည်။ “လာမယ့် တနင်္လာနေ့ဆိုရင် ဝီလျံက စုံထောက်တပ်ကြပ် ဝေါရစ်ဖြစ်တော့မှာ...”

ဆာဂျူလီယန်က ပထမဆုံး မတ်တတ်ထရပ်ပြီး ဖန်ခွက်ကို မြှောက်ကာ “ဂုဏ်ယူပါတယ် ငါ့သားရေ... မင်းရဲ့ခရီးရှည်ကြီးမှာ ပထမဆုံး ခြေလှမ်းအတွက်...” သူက ဂုဏ်ပြုလိုက်သည်။

“ခရီးရှည်ကြီးမှာ ပထမဆုံးခြေလှမ်းအတွက်...” ကျန်တဲ့သူတွေကလည်း သူတို့ဖန်ခွက်များကို မြှောက်လိုက်ရင်း ဝမ်းသာအားရ ဂုဏ်ပြုခဲ့ကြသည်။

“ဒါနဲ့ ဘယ်လောက်ကြာမှ မင်းက ဒုရဲအုပ်ဖြစ်လာမှာလဲ” ဆာဂျူလီယန်က ထိုင်တောင် မထိုင်ရသေးခင် မေးလိုက်ပြန်သည်။

“အဖေ ထပ်မရစ်တော့ရင် ကောင်းမယ်။ မဟုတ်ရင် လတ်တလော အမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး အဖေအနှစ်ချုပ်ကို တရားသူကြီးက ဘာပြောလိုက်သလဲဆိုတာ အားလုံးကို သမီးဖွင့်ချလိုက်မယ်နော်”

“အူကြောင်ကြောင် အဘိုးကြီးရဲ့ တစ်ဖက်သတ်အမြင်ပါကွာ”

“အတူတူနဲ့ အနုနုတွေချည်းပါပဲ . . .” လေးယောက်စလုံး

သတ်မမှု ဂူမမြင်

တစ်ပြိုင်တည်း ပြောမိလေသည်။

“နောက်ထပ် ဘာများလုပ်ဖို့ စဉ်းစားထားလဲသားရေ” ဆာဂျူလီယန်က အတိုက်အခိုက်စကားကို လျစ်လျူရှုရင်း မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ဌာနတစ်ခုလုံးကို အပြောင်းအလဲလုပ်ပစ်ဖို့ ဟော့က စီစဉ်နေတယ်။ ခုချိန်မှာ တိုင်းပြည်က မူးယစ်ဆေးအကျပ်အတည်းနဲ့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးကြုံနေရတယ်လို့ နိုင်ငံရေးသမားတွေက လက်ခံလိုက်ကြပြီလေ”

“ဘယ်လောက်တောင် ဆိုးဝါးနေတာလဲ” မာဂျော်ရီက မေးသည်။

“ဗြိတိန်မှာရှိတဲ့ လူဦးရေနွယ်သန်းကျော်ဟာ ဆေးခြောက်ကို ပုံမှန်သုံးစွဲနေကြတယ်။ နောက်ထပ် လူလေးသိန်းက ကိုကိုန်းကို ရှူနေကြတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ကျွန်တော်တို့သိတဲ့သူတွေတောင် ပါသေးတယ်။ တရားသူကြီးတစ်ယောက်လေ...သူကတော့ စနေ တနင်္ဂနွေမှာပဲ သုံးတာပါ။ ပိုပြီး စိတ်မကောင်းစရာက ဟီးရိုးအင်းစွဲတယ်ဆိုပြီး စာရင်းသွင်းထားတဲ့သူက နှစ်သိန်းခွဲကျော်ရှိတယ်။ သူတို့တွေကြောင့်ပဲ ကျန်းမာရေးဝန်ဆောင်မှုအဖွဲ့က အတော်လေး မနိုင်မနင်း ဖြစ်နေရတာလေ”

“ဒါဆိုရင်... မကောင်းဆိုးဝါးကောင်တွေက ဆေးစွဲနေတဲ့လူတွေကို ချနင်းပြီး စည်းစိမ်ရှာ သလိုဖြစ်နေတာပေါ့” ဆာဂျူလီယန်က ပြောလိုက်သည်။

“တချို့မူးယစ်ရာဇာတွေက မိလျံနဲ့ချီရနေတယ်လေ။ ကျောင်းတက်နေတုန်းပဲ ရှိသေးတဲ့ တချို့လူငယ်တွေ ဆေးဖြန့်တဲ့အလုပ်လုပ်ကြတာ တစ်ရက်ကို ပေါင်တစ်ရာလောက်ရကြတယ်။ ကျွန်တော့်လို စုံထောက်တပ်ကြပ်မပြောနဲ့ ကွန်မန်ဒါရဲ့ လစာထက်တောင် များနေသေးတယ်”

“ငွေတွေ အဲဒီလောက်တောင် ပေါနေတော့...စိတ်မခိုင်တဲ့ တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေဆိုရင် လာဘ်ယူဖြစ်ဖို့က မခဲယဉ်းလှဘူးနော်” ဆာဂျူလီယန်က ပြောလိုက်သည်။

“ကွန်မန်ဒါဟော့ဘီ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေသေးသရွေ့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သူက အကျင့်ပျက်ရဲတွေကို လူဆိုးတွေထက် ပိုဆိုးဝါးတဲ့သတ္တဝါတွေလို့ ယူဆတဲ့လူလေ”

“ဒါတော့ သူနဲ့ငါ သဘောတူတယ်” ဆာဂျူလီယန်က ပြောသည်။

“ဒီတော့ မူးယစ်ဆေးပြဿနာကို သူ ဘယ်လိုကိုင်တွယ်ဖို့ စီစဉ်ထားလဲ” ဂရေစ်က ပြောသည်။

“ကော်မရှင်နာမင်းကြီးက သူ့ကို အထူးတပ်ဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့စည်းဖို့ အာဏာကုန်လွှဲလိုက်တယ်။ အဲဒီအဖွဲ့တာဝန်က မူးယစ်ရာဇာတစ်ယောက်ကို ခြေရာခံလိုက်ရမယ်။ ကိစ္စရှင်းပစ်ရမယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဒေသခံမူးယစ်အဖွဲ့က ဖြန့်ချိရေးလမ်းကြောင်းကို အာရုံစိုက်မယ်။ ဒေသခံရဲတပ်ဖွဲ့က လမ်းပေါ်က ရောင်းသူဝယ်သူကို ကိုင်တွယ်မယ်။ ဆေးစွဲနေတဲ့သူတွေက ဆေးကို မှီဝဲရဖို့ ခိုးတာ၊ လုယက်တာတွေ လုပ်တတ်သေးတာကိုး”

“သူတို့ထဲက တချို့ကိုတောင် ငါ ခုခံကာကွယ်ပေးခဲ့ရသေးတယ်” ဂရေစ်က မှတ်ချက်ပေး သည်။ “သူတို့ဘဝမှာ နောက်တစ်ခေါက်ဆေးသုံး ရဖို့ကလွဲပြီး တခြားဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိတော့တဲ့ သနားစရာသတ္တဝါ တွေလေ။ ဒါပေမဲ့ ဒီပြဿနာက ကျန်းမာရေးပြဿနာပဲ။ ဆေးစွဲနေတဲ့ လူတိုင်းကို လူဆိုးတွေလို မဆက်ဆံသင့်ဘူးဆိုတာ အာဏာပိုင်တွေ ဘယ်တော့များမှ သဘောပေါက်မလဲ မသိပါဘူးလေ”

“ဒါပေမဲ့ သူတို့တွေက လူဆိုးတွေလေ” အဖေဖြစ်သူက ကြားဖြတ် ဝင်ပြောသည်။ “သူတို့တွေကို ထောင်ထဲထည့်ထားရမှာ...ပိုးမွေးသလို ဥထားရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဂရေစ် နင့်အိမ်ကို သူတို့တွေ လာဖောက်တဲ့တစ်နေ့ စောင့်ကြည့်တာပေါ့။ အခုလိုပဲ ခံစားမိဦးမလားဆိုတာလေ”

“သမီးတို့ နှစ်ခါရှိပြီ အခိုးခံရတာ” ဂရေစ် ဝန်ခံခဲ့သည်။

“အလုပ်တစ်ခုကို စွဲစွဲမြဲမြဲ မလုပ်နိုင်တဲ့ တစ်ယောက်ယောက်က ဝင်ခိုးတာ နေမှာပေါ့။ ဆေးစွဲတဲ့လူတွေဆိုတာ စတုရန်း မိဘတွေဆီကနေ ခိုးတယ်။ နောက် သူငယ်ချင်းတွေ ...နောက်တော့ ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ထားတဲ့ ဘယ်သူ့ဆီကမဆို ခိုးတော့တာပဲ။ တစ်ခေါက်တုန်းက ကျွန်တော် ကင်းလှည့် တုန်းက လူငယ်တစ်ယောက်ကို ဖမ်းမိခဲ့တယ်။ သူ့အိမ်ခန်းမှာ တီဗီတစ်ဒါဇင် လောက်ရှိတယ်။ တခြားလျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေလည်း အများကြီးပဲ။ ပန်းချီကား တွေကော၊ နာရီတွေကော ...သရဖူတွေတောင် ပါသေးတယ်။ တစ်ဆက် တည်းပြောရရင် သူ့ခိုးလက်ခံဆိုင်တွေလည်း ရှိသေးတယ်လေ။ သူတို့က အလုပ်ဖြစ်နေတာ။ ဘယ်တော့မှ ပြန်မရွေးတော့မယ့် ပစ္စည်းတွေ လာပေါင် မယ့် ဖောက်သည်တွေအတွက် မည်ကာမတ္တအပေါင်ဆိုင်တွေ ဖွင့်ပေးထား တယ်လေ”

“အဲဒီဆိုင်တွေကို ရှင်တို့ ပိတ်ပစ်လိုက်လို့ရတယ်မဟုတ်လား” ဘက်က မေးသည်။

သတ်မမှု ဂူမမြင်

“ဟုတ်တယ်။ ငါတို့ ပိတ်လည်းပိတ်ပစ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့တွေက ပိုးဟပ်တွေလိုပဲ။ တစ်ကောင်ကို ဖိနှင်းလိုက်ရင် နောက်တစ်ဒါဇင်လောက် သစ်သားတိုင်းတွေထဲကနေ တိုးထွက်လာတဲ့ဟာမျိုးလေ။ အခုဆိုရင် ရေနံ၊ ဘဏ်နဲ့စတီးတို့လိုမျိုးပဲ မူးယစ်ဆေးက အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခု ဖြစ်နေပြီ။ တကယ်လို့ အကြီးဆုံးကာတယ်တွေထဲက တချို့ကို နှစ်စဉ် အမြတ်ငွေ ကြေညာခိုင်းလိုက်ရင် စတော့အိတ်ချိန်းမှာရှိနေတဲ့ ထိပ်တန်း ကုမ္ပဏီတစ်ရာထဲမှာ ပါနေရုံတင် မကဘူး... ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနက အခွန်ဘီလျံနဲ့ချီပြီး ပိုရမှာ သေချာတယ်”

“ဒါဆိုရင် တချို့မူးယစ်ဆေးဝါးတွေကို ဥပဒေနဲ့ထိန်းချုပ်ပြီး သုံးခွင့်ပေးဖို့ စဉ်းစားရမယ့် အချိန်ရောက်ကောင်းရောက်လာနိုင်တယ်ပေါ့” ဂရေစ်က ပြောသည်။

“ငါသေမှပဲ အဲဒီကိစ္စဖြစ်လာနိုင်မယ်” ဆာဂျူလီယန်က ခါးခါးသီးသီး ကန့်ကွက်သည်။

“တကယ်လို့ သမီးတို့မလုပ်ရင် လူတွေအများကြီးထပ်သေနေရဦးမယ်လို့ စိတ်ပူမိတယ်”

ဆာ ဂျူလီယန် ခဏလောက် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ မာဂျောရီက အခွင့်ကောင်းယူလိုက်ပြီး “တော်သေးတာပေါ့...ကျွန်မတို့တွေ ရှိုးဟမ်မှာ နေတာ” ဟု ပြောမိသည်။

“ရှိုးဟမ်မှာ ယာဉ်ထိန်းရဲတွေထက် မူးယစ်ဆေးဖြန့်တဲ့သူတွေ ပိုများမယ်ဆိုတာ အမေ့ကို ကျွန်တော် အာမခံနိုင်တယ်”

“ဟော့က ဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုလုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားလဲ” ဆာဂျူလီယန်ကမေးသည်။

“လန်ဒန်မှာ မူးယစ်ဆေးဖြန့်သူတစ်ဝက်ကို ထိန်းထားတဲ့ ခေါင်ချုပ်ကို အမြစ်ဖြုတ်မယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ မင်းတို့က သူ့ကို ချက်ချင်းမဖမ်းလိုက်တာလဲ”

“ဘာအမှုနဲ့ သွားဖမ်းရမှာလဲ။ ပြီးတော့ သူ ဘယ်လိုရုပ်သွင်ရှိလဲဆိုတာတောင် ကျွန်တော်တို့ မသိဘူး။ သူ့နာမည်အစစ်ကို ကျွန်တော်တို့ မသိဘူး။ ဘယ်မှာနေသလဲဆိုတာလည်း မသိဘူး။ မူးယစ်ဆေးလောကမှာ သူ့ကို 'မြေပွေး' လို့သိကြတယ်။ သူ့အသိုက်ကို သိဖို့နေနေသာသာ”

“ဘက် မင်းတို့မင်္ဂလာဆောင်မယ့်ကိစ္စ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိ

သလဲ” မာဂျော်ရီက စကားလမ်းကြောင်းလွှဲရင်း မေးလိုက်သည်။

“ဆောင်မယ့်ရက်ကော အတည်ပြုပြီးပြီလား”

“စိတ်မရှိပါနဲ့ မေမေ...ရက်ကို အတိအကျ မသတ်မှတ်ရသေးဘူး”

ဝီလျံက ပြောသည်။

“ကျွန်မတို့ အတည်ပြုပြီးပါပြီ” ဟု ဘက်က ပြောလိုက်ပြန်သည်။

“ဟင်...ဒါဆို နင် ငါ့ကိုတော့ အသိပေးသင့်တာပေါ့” ဝီလျံက မကျေမချမ်းပြောလေသည်။ “အဲဒီနေ့မှာ ငါ့ဂျူတီ မကျပါစေနဲ့လို့ပဲ မျှော်လင့်ရမယ်။ ပိုဆိုးတာက တနင့်တပိုး အကျိုးဆောင်ခ ယူထားတဲ့ ငါ့အဖေ ခုခံကာကွယ်ပေးနေတဲ့ ဝါရင့်လူဆိုးတစ်ယောက်ကို သံတိုင်နောက်ပို့နိုင်ဖို့ သက်သေစင်ပေါ် ရောက်နေရင်...သွားပြီပဲ”

“အဲဒီလိုသာဖြစ်ခဲ့ရင် အမှုက နေ့လယ်လောက်ဆိုရင် ပြီးသွားမှာပါ။ ငါတို့နှစ်ယောက်စလုံး မင်္ဂလာဆောင်ကို အချိန်မီ ပြန်ရောက်ပါလိမ့်မယ်” ဟု ဆာဂျူလီယန်က ဝင်ပြောသည်။

“တစ်ခုလောက်တော့ အကူအညီတောင်းချင်တယ်” ယောက်ျား သားနှစ်ယောက်စလုံးကို ဘက်က လျစ်လျူရှုထားပြီး မာဂျော်ရီဘက်ကို လှည့်လိုက်သည်။

“ပြောလေ...ကူညီပေးချင်လွန်းလို့...” မာဂျော်ရီက ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်သည်။

“အဖေက ထောင်ထဲမှာ နှစ်အတော်ကြာ နေခဲ့ရတော့... ကျွန်မတို့မှာလဲ”

“တရားမမျှတစွာ စီရင်ခံခဲ့ရတာလေ။ အခု မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြစ်သွားပြီ” ဂရေစ်က ကြားဖြတ်ပြောသည်။

“ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ကလည်း နေဖို့နေရာကို မကြာသေးခင်ကမှ တွေ့ထားခဲ့တာဆိုတော့” ဘက်က ဆက်ပြောသည်။ “အမေတို့ဘုရား ကျောင်းမှာပဲ လက်ထပ်လို့ရမလားလို့ပါ...”

“မာဂျော်ရီနဲ့ ငါ လက်ထပ်ခဲ့တဲ့နေရာမှာပေါ့...အဲဒီလိုမျိုးသာ ဖြစ်လာခဲ့ရင် ငါ့အတွက် ဒီထက်ကြည်နူးစရာတောင် ဒီလောက် ကြည်နူးစရာကောင်းမှာမဟုတ်တော့ဘူး” ဆာ ဂျူလီယန်က ပြောသည်။

“မိုင်းဖောက်နာ ထောင်လေးနှစ်ကျသွားပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာ ဘွတ်ဝပ်ဆင် (ကျူစီ)လဲ ရှေ့နေကောင်စီကနေ အပိတ်ခံလိုက်ရရင်ကော...”

သတိမမူ ဂူမမြင်

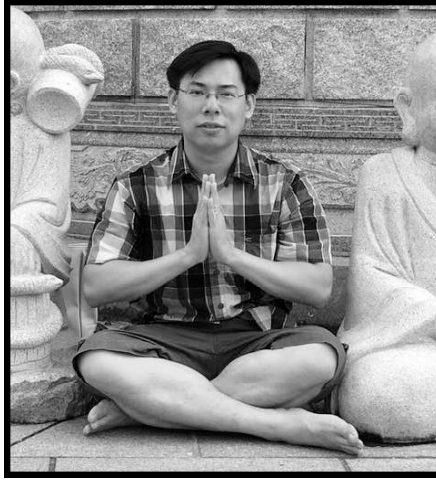
ဝီလျံက ဝင်ထောက်ပြန်သည်။

ဆာဂျူလီယန် အတန်ကြာ စကားမပြောနိုင်ဖြစ်သွားသည်။

“ခဏနားဖို့ တရားသူကြီးကို ခွင့်တောင်းရလိမ့်မယ်။ လျှောက်လဲချက်ပြောင်းရင်ကောင်းမလား စဉ်းစားရလိမ့်မယ်”

“ဂရေ့စ် နင်ရော...” ဝီလျံက မေးလိုက်သည်။

“ငါနဲ့ ငါ့ပါတနာ ဒီက ဘုရားကျောင်းမှာပဲ လက်ထပ်ခွင့်ရရင် ကောင်းမှာပဲလို့ ဆုတောင်းမိပါတယ်”

ဘာသာပြန်သူ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

အမည်ရင်းမှာ ကျော်စိုးမိုးနိုင်ဖြစ်သည်။ အဖ ဦးနေမျိုးနိုင်၊ အမိ ဒေါ်ဘောဘီတို့မှ ၁၄.၁၁.၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့ပြီး မွေးချင်းသုံးယောက် အနက် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ M.B., B.S ဘွဲ့ကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် ဆေးတက္ကသိုလ်(၂)မှ ရရှိခဲ့သည်။ ဘွဲ့ရရှိပြီးနောက် ဂျီပီဆေးခန်းတွင် နှစ်နှစ်ခန့်၊ ဇီဝိတဒါနသံဃာ့ဆေးရုံတွင် တစ်နှစ်ခန့်၊ ပန်းလှိုင်ဆေးရုံတွင် တစ်နှစ်ကျော် လုပ်ကိုင်ခဲ့ပြီး မလေးရှားနိုင်ငံ University Malaya Medical Centre, Transfusion Medicine (သွေးသွင်းကုသခြင်းဆေးပညာ)ဌာနတွင် ငါးနှစ်ကြာ အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။

ထင်ဇော်မှူးသင် နာမည်ဖြင့် သုတပဒေသာအပါအဝင် ဂျာနယ်နှင့် မဂ္ဂဇင်းအချို့တို့တွင် ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။ ဒေါက်တာကျော်စိုးမိုးနိုင်၊ ဒေါက်တာ KSMN နာမည်များဖြင့်လည်း ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာဆောင်းပါးများကို ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။

လက်ရှိတွင် စာပေရေးသားခြင်းဖြင့် အသက်မွေးလျက်ရှိသည်။

